

השיעור השבועי

של הגאון רבי משה יוחאי רז שליט"א | רב ק"ק תפילה למושה' וראש כולל פלא יזעף' לוד

ל"ג לעומר והילולא דרשב"י

מידי יום ראשון בשעה 19:30 | בית הכנסת 'תפילה למושה' רחוב המצביאים 5, לוד

תפילה

לל"ג לעומר

עמוד 4

נושאי השיעור:

א. יום ל"ג לעומר ומעלתו. ב. טעמי השמחה בל"ג לעומר. ג. ביום זה נסמכו תלמידי רבי עקיבא ד. בל"ג לעומר התחיל לרדת מן. ה. מתי יצא רשב"י מהמערה. ו. בו נתגלו סודות הזוהר. ז. המתקת הדינים בשם אכדט"ם. ח. רשב"י מקפיד שישמחו ביום זה. ט. מניעת תחנון בל"ג לעומר. י. מניעת תחנון במנחה של י"ז אייר. יא. שמיעת שירים בל"ג לעומר. יב. ממתי מותר נישואין ותספורת. יג. השתתפות בחתונה בל"ג לעומר. יד. לפי הקבלה לא מסתפרים עד שבועות. טו. מנהג החלאקה במירון. טז. הטעם שעושים חלאקה דוקא במירון. יז. פירוש המילה "חלאקה". יח. העליה למירון בל"ג לעומר. יט. איך להיות תלמיד של רשב"י. כ. מעלת הלימוד בספר הזוהר הקדוש. כא. בזכות הזוהר נגאל ברחמים.

יום ל"ג לעומר

א. בשבוע הבא (יום שלישי) יחול יום ל"ג לעומר, יום הילולתו של רבי שמעון בר יוחאי, וזה יום גדול ועצום, אשר בו נמתקו הדינים ופסקו תלמידי רבי עקיבא מלמות, ואחרי שנים ביום שנפטר רשב"י נתגלו בו סודות נפלאים ככתוב באדרא זוטא. אם נרצה להקיף כל מה שיש לדבר על רשב"י ומעלתו לא נספיק בשיעור אחד, אז נדבר מעט מזעיר על קצה המזלג מה ששייך ליום הזה מבחינת הפסקת מנהגי האבלות ומהות היום.

טעמי השמחה בל"ג לעומר

ב. היום הזה נקבע ליום שמחה עוד מקדמת דנא, ויש לזה כמה סיבות וטעמים נוספים מלבד שמחת הילולת רשב"י.

ביום זה נסמכו תלמידי רבי עקיבא

ג. בשער הכונות (דף פז.) כתב שאז סמך רבי עקיבא את החמשה תלמידים החדשים אחרי שנפטרו עשרים וארבעה אלף תלמידיו הראשונים, וכמו שאמרו במסכת יבמות (דף סב:) שאחרי פטירתם היה העולם שמם עד שבא רבי עקיבא אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם, והם רבי מאיר ורבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע, והם הם העמידו תורה אותה שעה. (ובמקומות אחרים כתוב רבי נחמיה במקום רבי יוסי.) וכיון שביום זה נסמכו חמשה תלמידים אלו ובכך לא נשתכחה התורה מישראל, לכך עשוהו יום של שמחה.

ד. ובאמת הפרי חדש (סימן תצג) הקשה על העיקר השמחה ביום ל"ג לעומר, אם היא משום שפסקו תלמידי רבי עקיבא מלמות, מה בכך, הרי לא נשארו אחד מהם וכולם מתו, ומה טיבה של שמחה זו? וכתב לתרץ: ואפשר שהשמחה היא על אותם תלמידים שהוסיף אחר כך רבי עקיבא שלא מתו כאלו. ע"כ. ודבריו מתבארים על פי מה שכתב האריז"ל שביום זה נסמכו החדשים. וכן כתב מרן

החיד"א בספר טוב עין (סימן יח אות פז): מה שעושים שמחה בל"ג בעומר, אפשר שרבי עקיבא היה כלל גדול בתורה ולמדה לעשרים וארבעה אלף תלמידים ומתו, והיה העולם שמם, ויום ל"ג לעומר התחיל לשנות לרשב"י ור' מאיר וכו', ויאור להם שתחזור התורה. (ובספרו ברכי יוסף (סימן תצג סק"ד) כתב: דיום ל"ג לעומר הוא יום שמחת רשב"י. וגם כתבו דפטירת רשב"י היה יום ל"ג לעומר, והוא יומא דהילולא דיליה).

בל"ג לעומר התחיל לרדת מן

ה. רבנו ה"חתם סופר" בתשובה (חיו"ד סימן רלג) כתב שבמדרש מבואר שביום הזה התחיל לרדת המן לישראל כשהיו במדבר, ולכן עושים מעין יום טוב. אלא שזה נגד המבואר בגמרא (שבת פז.). ומר אבי הגאון רבי אלעזר רז שליט"א בספר "אור מופלא" (הערה ט) כתב כן גם בשם ספר אהלי יעקב, והעיר על זה מרש"י בפירוש החומש (בשלח טז, לה) שכתב שהמן התחיל לרדת בט"ו באייר. (וראה מה שהערנו בזה בגליון הקודם (פרשת אחרי אות כ ובהערה 6) בסתירת דברי רש"י עצמו).

מתי יצא רשב"י מהמערה

ו. יש עוד טעם מובא בספר ערוך השלחן (סימן תצג סעיף ז) שאומרים יצא מהמערה ביום זה. והעיר עליו בספר הילולא דרשב"י (עמוד פד) מנין לו דבר זה, כי הרי לא נזכר בתלמוד אימתי יצא. (הובא בספר אור מופלא הערה א).

בו נתגלו סודות הזוהר

ז. מהרצ"א מדינוב בספר "בני יששכר" (חודש אייר מאמר ג אות ג) כתב שהטעם הוא משום שביום פטירת רשב"י נתגלו סודות גדולים, ולכן "אנו חוגגים יום זה שבו נגלו נסתרות התורה על ידי רשב"י, ובו עלה למרום ונכתב ספרו הזוהר הקדוש".

המתקת הדינים בשם אכדט"ם

ה. ויש לזה טעם גם על פי הסוד, כי לפי דברי רבנו האר"י ביום הזה התגלה שם קדוש שהמתיק את הדינים ולכן תלמידי רבי עקיבא הפסיקו למות, כי הרי ידוע ששם "אלקים" זה מידת הדין. והאותיות שלפני "אלהים" הם אכדט"ם. (כי לפני אל"ף אין אות או נשאר אל"ף, ולפני למ"ד יש כ"ף, ולפני ה"א יש דל"ת, ולפני יו"ד יש טי"ת, ולפני מ"ם סופית יש מ"ם). והראשי תיבות של השם הזה הוא: אז כל דינים טהרו מתקו.

רשב"י מקפיד שישמחו ביום זה - מעשה נורא

ט. ורבי שמעון בר יוחאי עצמו הקפיד שישמחו ביום הזה ולא ינהגו בו צער, וכמו שמסופר בספר שער הכוונות (דף פז): כי באותה שנה שהלך האריז"ל לקבר רשב"י ובנו, נתלוה עימו גם מהר"ר אברהם הלוי (אשר היה ניצוץ של ירמיה הנביא שראה החורבן והגלות בבית ראשון) והיה נוהג לומר בכל יום בברכת "תשכון" נחם ה' אלקינו את אבלי ציון וכו', ובהיותו שם גם אמר כדרכו. ואחר שגמר העמידה אמר לו האריז"ל, כי ראה בהקיץ את רשב"י עליו השלום עומד על קברו ואומר לו "אמור אל האיש הזה אברהם הלוי כי למה אומר נחם ביום שמחתנו. והנה לכן הוא יהי בנחמה בקרוב". ולא יצא חודש ימים עד שמת לו בן אחד וקיבל עליו תנחומים. ע"כ המעשה. ומובא גם בפרי עץ חיים. ע"ש.

י. ועל פי זה כתב בספר משנת חסידים (ענין אייר): וביום ל"ג לעומר אין להתאבל ביום זה כלל על החרבן שלא יענש, אלא "מצוה לשמוח שמחת רבי שמעון בר יוחאי". עכ"ל. וכן כתב החיד"א בספר מורה באצבע (אות רגג): יום ל"ג לעומר "ירבה שמחה" לכבוד רשב"י זי"ע. כי הוא יומא דהילולא דיליה, ונודע שרצונו הוא "שישמחו ביום זה" כידוע ממעשה מהר"א הלוי זלה"ה ומעשים אחרים, אשר שמענו ונדעם מפום רבנן קדישי. עכ"ל. והובא בכף החיים (סימן תצג אות כז).

מניעת תחנון בל"ג לעומר

יא. מהרי"ל (דיני הימים שבין פסח לעצרת סימן ז) כתב שלא לומר תחנון ביום ל"ג לעומר. וכ"כ בספר המנהגים (טירנא, עמוד ע). והביאם הרמ"א בדרכי משה בהלכות תחנון (סימן קלא סק"ז) ובהלכות ספירת העומר (סימן תצג סק"ג). וכן פסק בהגה (סימן קלא ס"ז וסימן תצג ס"ב).

מניעת תחנון במנחה של י"ז אייר

יב. לפי הכלל שבידינו שכל יום שאין אומרים בו תחנון אז אין אומרים גם במנחה שלפניו, לכן אין לומר תחנון במנחה של י"ז באייר, וכמו שכתב הפרי מגדים (סימן תצג אשל אברהם סק"ג), וכן פסק המשנה ברורה (סימן תצג סק"ט) שלא לומר תחנון. ע"ש. ובספר ערוך השולחן (סימן קלא ס"ב) כתב: ודע דמדברי רבותינו בעלי השו"ע מבואר דבמנחה שלפני ט"ו באב וט"ו בשבט ול"ג בעומר ופורים נופלים, שהרי כתבו מפורש רק על ר"ח וחנוכה, ומנהגינו אינו כן כידוע. ע"כ. ונתבאר בספר "פתח שערי שמים" (ה"ד שער י פרק ה).

שמיעת שירים בל"ג לעומר

יג. שירים ותזמורת מותר מיום ל"ג בעומר ואילך, ויום ל"ג עצמו בכלל ההיתר. ובפרט כאשר עושים שמחה וריקודים לכבוד רבי שמעון בר יוחאי זיע"א.

ממתי מותר נישואין ותספורת

יד. למרות שיש שמחה גדולה ביום ל"ג לעומר, בכל זאת לפי דעת מרן השלחן ערוך מנהגי האבלות של תספורת ונישואין נמשכים עד יום ל"ד בעומר בבוקר. ולכן לפי מנהג הספרדים לא מתחתנים ולא מסתפרים עד יום אחרי ל"ג לעומר (שזה השנה ביום רביעי).

טו. אבל לפי מנהג האשכנזים מותר להתחתן בל"ג בעומר עצמו. ורק לענין הימים שאחרי ל"ג בעומר יש בזה חילוקי מנהגים, יש שנוהגים בארץ ישראל שמל"ג בעומר הכל מותר, ויש שנוהגים להמנע עד ראש חודש סיון. ובכל הדברים האלו כל אדם ינהג כמנהג אבותיו ורבותיו, "ואל תטוש תורת אמך".

השתתפות בחתונה בל"ג לעומר

טז. אם בן ספרד מוזמן לחתונה של בן אשכנז המתחתן בל"ג לעומר, מותר לו ללכת ואין בזה שום מקום להחמיר, כיון שהחתן נוהג על פי ההלכה כפי מנהגו, ואין בזה שום חשש.

לפי הקבלה לא מסתפרים עד שבועות

יז. לפי הקבלה לא מסתפרים עד ערב חג השבועות, כי הטעם שלא מסתפרים הוא לא בגלל האבלות, אלא זה חלק מההכנה לקראת הטהרה של חג השבועות, כי שבעה שבועות הם כמו שבעה נקיים לקראת קבלת התורה, ככתוב בזוה"ק פרשת אמור (משנת חסידים מסכת אייר וסיון פ"ב משנה ב). ויש טעם אחר בגלל שימי העומר הם ימי דין וגם השערות הם דין, ולכן לא לספר אותם עד סוף העומר (פרי עץ חיים דף קכד).

מנהג החלאקה במירון

יח. יש מנהג קדום לעשות תספורת לילדים בגיל שלש בציון רשב"י במירון ביום ל"ג לעומר, וכבר נהג כן רבנו האריז"ל בעצמו, וכמו שכתב מהר"ח"ו בשער הכוונות (דף פז ע"א): ענין מנהג שנהגו ישראל ללכת ביום ל"ג לעומר על קברי רשב"י ורבי אלעזר בנו אשר קבורים בעיר מירון כנודע, ואוכלים ושותים ושמים שם, אני ראיתי למורי ז"ל שהלך לשם פעם אחת ביום ל"ג לעומר הוא וכל אנשי ביתו, וישב שם שלושה ימים ראשונים של השבוע וכו', והה"ר יונתן שאגיש העיד לי שבשנה הא' קודם שהלכתי אני אצלו ללמוד עם מורי ז"ל, שהוליך את בנו הקטן שם עם כל אנשי ביתו, ושם גילחו את ראשו כמנהג הידוע ועשה שם יום משתה ושמחה, וכו', וכתבתי כל זה להורות כי יש שורש במנהג הזה הנוכח, ע"כ. ומהלשון "כמנהג הידוע" משמע שעוד לפניו נהגו כן.

הטעם שעושים חלאקה דוקא במירון

יט. והטעם שנהגו לעשות כן בציון רשב"י דוקא, כתב מר אבי הגאון רבי אלעזר רז שליט"א בספר "אור מופלא" (הערה לה) לבאר על פי מה שאמרו בגמרא מכות (דף יז): כל דילידא כרבי שמעון

(יבמות ז:). כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה, שפתותיו דובבות בקבר. וכן אמר עוד רשב"י בירושלמי מסכת שקלים (פ"ב הלכה ב), וגם בזוהר הקדוש בכמה מקומות (שמיני דף לט ע"ב ועוד). לכן בודאי שיש בזה מעלה גדולה.

כז. וזכורני שלפני כמה שנים היה האדמו"ר מקאליב זצ"ל מוציא לאור חוברות של מאמרי רשב"י מלוקטים מהש"ס, והיו מחלקים אותם באוטובוסים שהיו נוסעים למירון בל"ג לעומר, וכולם היו יושבים והוגים בזה בשמחה ובהתעוררות.

מעלת הלימוד בספר הזוהר הקדוש

כח. מה גם שבזוהר הקדוש (פרשת נשא רעיא מהימנא דף קכד ע"ב) מבואר שבזכות ספר הזוהר נצא מן הגלות ברחמים. וכמו שאמרו שם: "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

חשיבות לימוד הזוהר גם כשלא מבין

כט. ומרן החיד"א בעבודת הקודש (אות מד) גילה כי מעלת הלימוד בספר הזוהר הוא גם כאשר אינו מבין את מה שקורא, וגם אם טועה בקריאתו. ואלו דבריו: לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה וכו'. וכן כתב רבנו אליעזר פאפו בספר פלא יועץ (ערך זוהר).

לא מתעייפים מקריאת זוהר

ל. וכתוב בספר הולך תמים ופועל צדק (עמוד כו): וילמוד בספר הזוהר ובתיקונים, אף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי יועיל לזיכוך נשמתו. והעד הנאמן על זה: שהרי אם ילמד אדם בספר אחד ולא יבין מה הוא אומר, אז קץ בתורתו, וימהר לקום ממכון שבתו. אכן אם לומד ספר הזוהר אפילו כל היום כולו, תרבה שמחתו יען כי הנשמה בלמדה דברים העומדים ברומו של עולם תתלהב נפשו, כי מסיר חלודת היצר, והן צדיק בארץ ישולם.

יוצאים ברי"ש גלי

לא. ומר אבי שליט"א בספר "אור מופלא" הוסיף שדבר זה רמוז בתורה, כמו שכתב בספר הקדוש דגל מחנה אפרים (בשלה יד, ח) על הפסוק: ובני ישראל יוצאים ביד רמה. ותרגום הפסוק הוא: ובני ישראל נפקין בריש גלי. וזהו שמרומז בפסוק 'ובני ישראל יוצאים' - היינו מן הגלות, 'ביד רמה' ותרגומו 'בריש גלי' ברי"ש - ראשי תיבות: רבי שמעון בר יוחאי, גלי - כשיתגלה ספרו הקדוש ספר הזוהר, אז כדא יפקון מן גלותא. במהרה בימינו.

לב. לכן כל אחד ואחד באשר הוא ישתדל לקרוא בספר הזוהר הקדוש דבר יום ביומו, ויראה תועלת גדולה ועצומה ברוחניות ובגשמיות. וזכורני בימי בחרותי אמר לי מורי ורבי הגאון רבי דניאל פריש זצ"ל (בעל "מתוק מדבש" על הזוה"ק) שגם בחורים יקראו בספר הזוהר ואין בזה שום חשש. וכך אמר לי מר אבי שליט"א כשם רבו הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל.

לג. יהי רצון שזכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי תגן בעדכם, ובעד כל עם ישראל, ויתקבלו תפלותינו ברצון. אמן.

תליד וכו'. ופירש רש"י כל שאמו יולדת תבקש רחמים: "יהי רצון שיהא כרבי שמעון". עכ"ל. לפיכך כיון שכל כך נשתבחו בו הילודים, לכן מביאים את הילדים ביום רצון הזה שהוא יום ל"ג בעומר יומא דהילולא של איש כזה, כדי לבקש ולעורר על הילדים כן. וכתב בפאת הראש (עמוד לא) בשם מסע מירון (עמוד קלז) התספורת במירון "סגולה ליראת שמים ולאריכות ימים". וראה עוד טעמים בשדי חמד (מערכת ארץ ישראל אות ו).

כ. ומנהג זה הוא גם אצל הספרדים למרות שאינם מסתפרים עד ל"ד לעומר, מכל מקום את הקטנים מספרים כבר ביום ל"ג לעומר בציון הרשב"י במירון, או בציון שמואל הנביא או שמעון הצדיק ובשאר מקומות. ולא חששו להמתין ליום ל"ד.

פירוש המילה "חלאקה"

כא. ואגב, המילה "חלאקה" שרשה בשפה הערבית, ופירושה תספורת, והוא מלשון "ואנכי איש חלק" (בראשית כז, יא).

העליה למירון בל"ג לעומר

כב. היה מנהג קדום לעלות לציון רשב"י זיע"א ביום ל"ג לעומר, ואשרי הזוכה להגיע לשם ביום ההילולא, ושערי שמים פתוחים ביום זה כידוע.

איך להיות תלמיד של רשב"י

כג. וצריך לדעת שגם מי שלא מגיע לציון עצמו, בכל זאת יכול לעורר את זכות רבי שמעון בר יוחאי, וזאת על ידי שילמד את התורה שלו, וכמו שכתב בספר הילולא דרשב"י (בעמוד קטז) כי מי שהוא תלמידו של הרשב"י כלומר שמתנהג תמיד כפי לימוד תורת רשב"י והוגה בתורתו, יש לו לאיש זה מעלה אותו היום יותר ויותר.

כד. ומגודל חיבתי לספר הנפלא הזה, אביא את לשונו: והנה מי שדר בארץ ישראל צריך ומצוה הוא ליסע על ל"ג לעומר למירון להיות שם על ההילולא רבתי של העיר וקדיש התנ"א הרשב"י זיע"ע, ובוודאי יושע שמה בכל משאלות לבו לטובה. ומי שרגיל תמיד ללמוד בספר הזוהר והתיקונים ומאמרי רשב"י מהש"ס והמדרשות, יש לו יותר פתחון פה שמה בכואו למירון לעמוד בתפלתו להתפלל על ציון הקדוש. כי בוודאי כל אלו הלומדים מאמרי רשב"י וספרי זוהריו הקדושים ומתנהגים בדרכיו על פי מדותיו אשר הורנו הוא, רשב"י נהנה מאד מזה והם כולם נקראים 'תלמידיו' ממש, ויכולים לדבק את נפשם אליו בהתקשרות עצומה כמו שהיו תלמידים שלו מחיים חיותו בעודו בעולם הזה. ויש לזה סמך גדול ממה שכתוב (ב"מ פה:) דההוא מרבנן דאזיל ומשתטח אמערתא דרבי חייא, ואמר לרבי חייא "אנא מתניתא דמר מתנינא" ונתרפא וכו'. עכ"ל.

כה. ולכן גם מי שלא זכה להגיע לציון כדאי מאד שילמד ממאמרי רשב"י בתלמוד ובזוהר הקדוש ובזה יש לו יותר פתחון פה לבקש בזכות רשב"י כתלמיד אצל רבו.

רשב"י ביקש שילמדו את תורתו

כו. ובפרט שרשב"י עצמו ביקש מתלמידיו (גיטין סז): "בני שנו מדותי" ופירש רש"י: למדו תורת. וגם אמר רבי יוחנן משם רשב"י

תפילה ל"ג לעומר

מאת רבנו יוסף חיים זיע"א

אָנָא ה'! לְמַעַן אוֹתִיּוֹת הַשָּׁם הַקָּדוֹשׁ (אכר"ט), שֶׁהוּא סוּד חֲמוּשָׁה גְבוּרוֹת דְּגַלְלוֹת, שֶׁהֵם סוּד הַשָּׁם הַקָּדוֹשׁ הַרְמוּז בְּסוּד הַפְּתוּב 'בְּטָחוּ בִיהוָה עַד־עַד', אֲשֶׁר אוֹתִיּוֹתָיו אֵלוּ בְּמִלּוּאָם עוֹלָם מְסַפֵּר שְׁלוֹם בְּרָכָה טוֹבָה תִּיִם מִן חֶסֶד רַחֲמִים חֲדוּה, תִּשְׁפִּיעַ לִי וּלְבָנֵי בֵיתִי וְלְכָל יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם, בְּרָכָה, טוֹבָה, תִּיִם, מִן, חֶסֶד, רַחֲמִים, חֲדוּה. עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמַתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן דַּתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתְךָ.

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ, וְלְמַעַן זְכוּת עֲבָדְךָ רַבִּי עֲקִיבָה בֶן יוֹסֵף, וְלְמַעַן זְכוּת עֲבָדְךָ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְלְמַעַן זְכוּת עֲבָדְךָ רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶם, וְלְמַעַן זְכוּת עֲבָדְךָ רַבִּי יְהוּדָה בֶּן רַבִּי אֱלֵעָאי, וְלְמַעַן זְכוּת עֲבָדְךָ רַבִּי אֱלֵעָזָר בֶּן שְׁמוּעַ, וְלְמַעַן זְכוּת עֲבָדְךָ רַבִּי נַחֲמִיָּה, תַּרְחֲמֵנוּ וְתַחַיֵּנוּ תִיִם אַרְבַּיִם, תִּיִם שֶׁל שְׁלוֹם, תִּיִם שֶׁל טוֹבָה, תִּיִם שֶׁל בְּרָכָה, תִּיִם שֶׁל פְּרִנְסָה טוֹבָה, תִּיִם שֶׁל חֲלוּץ עֲצֻמוֹת, תִּיִם שֶׁיִּשׁ בָּהֶם יִרְאֵת חֲטָא, תִּיִם שֶׁאֵין בָּהֶם בּוֹשָׁה וְכִלְיָמָה, תִּיִם שֶׁל עֲשֶׂר וְכְבוֹד, תִּיִם שֶׁתֵּהָא בָּנוּ אֶהְבֵּת תּוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמוֹם, תִּיִם שֶׁתִּמְלָא כָּל־מִשְׁאָלוֹת לְבָנֵינוּ לְטוֹבָה לְעַבְדְּתְךָ וְלִירְאָתְךָ, וְתַפְתַּח לָנוּ שְׁעָרֵי אוֹרָה, שְׁעָרֵי כִלְכֵּלָה, שְׁעָרֵי דַעַת, שְׁעָרֵי טוֹבָה, שְׁעָרֵי מִגֵּן.

אָנָא ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָא ה' הַצְּלִיחָה נָא. כִּי־עַמְּךָ מְקוֹר תִּיִם, בְּאוֹרְךָ נִרְאָה־אוֹר. דְּרַכִּיךָ ה' הוֹדִיעָנִי, אֶרְחוּתֶיךָ לְמִדְנִי. טוֹב־ה' לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו. מַה רַב־טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנַתְּ לִירְאִיךָ, פְּעַלְתָּ לַחֲסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם.

אָנָא ה'! לְמַעַן זְכוּת עֲבָדְךָ הַצְּדִיק רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, אֲשֶׁר הָיָה בְּחִינַת יְסוּד יוֹסֵף צְדִיק ה', וְעוֹלָה מְסַפֵּר שְׁמוֹ כְּמְסַפֵּר 'יְסוּד יוֹסֵף צְדִיק ה'', יִתְקַן מַה שֶׁפָּגְמָנוּ בְּמִדַּת יְסוּד צְדִיק ה', וְכָל־נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר פָּזְרָנוּ וְתִבְרָרוּ וַיַּעֲלוּ אֶל יְסוּד יוֹסֵף צְדִיק ה', וַיִּמְשֹׁךְ לָנוּ שְׁפַע טוֹב וְחֵן וְחֶסֶד וְשְׁלוֹם מִן יְסוּד יוֹסֵף צְדִיק ה'.

אָנָא ה'! לְמַעַן זְכוּת עֲבָדְךָ הַצְּדִיק רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, שְׁעוֹלָה מְסַפֵּר שְׁמוֹ כְּמְסַפֵּר 'עוֹלָם הַיְצִירָה', יִתְקַן מַה שֶׁפָּגְמָנוּ בְּעוֹלָם הַיְצִירָה, וַיִּמְשֹׁךְ לָנוּ שְׁפַע טוֹבָה וְבְרָכָה וְשְׁלוֹם מִשָּׁם אֵל ה' הַמֵּאִיר בְּעוֹלָם הַיְצִירָה, וַיְהִי לָנוּ כַח וְאִמְזִין שֶׁתַּעֲלֶה נַפְשָׁנוּ מִן עוֹלָם הַעֲשִׂיָּה אֶל עוֹלָם הַיְצִירָה, וּמִשָּׁם אֵל ה' וַיָּאָר לָנוּ, וְעֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה, וַיִּרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וְבוֹשִׁנוּ, וַיַּחֲזוּ אוֹיְבֵינוּ וַיִּכְלְמוּ, כִּי אַתָּה ה' עֲזַרְתָּנוּ וְנַחַמְתָּנוּ.

אָנָא ה'! לְמַעַן זְכוּת עֲבָדְךָ הַצְּדִיק רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, שְׁעוֹלָה מְסַפֵּר שְׁמוֹ כְּמְסַפֵּר 'כֶּסֶף שְׂכִינָה', יִתְקַן מַה שֶׁפָּגְמָנוּ בְּכֶסֶף שְׂכִינָה, וְתוֹכַף וְתֵאִיר נַפְשָׁנוּ, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת מְדוּר וְכֶסֶף אֵל אוֹר שְׂכִינָה.

אָנָא ה'! לְמַעַן זְכוּת עֲבָדְךָ הַצְּדִיק רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, שְׁעוֹלָה מְסַפֵּר שְׁמוֹ אַרְבַּע מְאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁשִּׁים, יִתְקַן מַה שֶׁפָּגְמָנוּ בְּהַרְהוּרִים, שְׁעוֹלָה מְסַפֵּר אַרְבַּע מְאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁשִּׁים, וְנַהֲיָה מוֹצְלִים מִן מְבוֹת שֶׁהֵם מְסַפֵּר אַרְבַּע מְאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁשִּׁים, וַיִּתְקַנוּ וַיִּזְדַּכְּכוּ הַכְּלִיּוֹת שֶׁלָּנוּ, שֶׁהֵם מְסַפֵּר אַרְבַּע מְאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁשִּׁים, וַיִּמְשֹׁךְ לָנוּ מִהֵם עֲצָה טוֹבָה וַיִּשְׁרַח וַיְכַוְּנָה תְּמִיד. וַהֲיִי לְרַצּוֹן אֲמִרְיָפִי וְהִגִּיזִין לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי.

הגליון יו"ל ע"י כולל "פלא יועץ" לוד
להנצחת ימי לימוד, תרומות והוראות קבע:
058-445-6041
לכל עניני הגליון: r7647844@gmail.com
להזמנת מורנו הרב להרצאות ושיעורים:
058-764-7844

להנצחות ע"ג הגליון: 058-764-7844

כתיבת השיעור והקלדה: מכון עמודי השמים
הרב יהונתן שמאי 054-859-0021

שיעורי התורה הקבועים של מורנו הרב שליט"א בעיר לוד

יום ראשון - השיעור המרכזי
בבית הכנסת "תפילה למשה",
רח' המצביאים 3, לוד. בשעה 19:30

יום רביעי
כולל "רבי אליעזר הגדול",
רח' רמז 14, לוד. בשעה 20:00

יום חמישי
בית המדרש "יביע אומר",
שדרת בתי הכנסת, לוד. בשעה 19:30

שבת קודש
שעה 15:15 בביהמ"ד יביע אומר
שעה 16:30 בביהכ"ס תפילה למשה

להאזנה לשידור חי בקול הלשון *6761
לארכיון השיעורים:
03-617-1068 שלוחה 33

תושבי לוד והסביבה מוזמנים

לשיעור השבועי

מאת הרב משה יוחאי רז שליט"א
רב בית הכנסת 'תפילה למשה'

בשעה 19.30	בית הכנסת 'תפילה למשה' המצביאים 3, לוד	מדי יום ראשון
------------	--	---------------

בנושאים הלכתיים אקטואליים
ברוכים הבאים בשם ה'

להזמנת הרב שליט"א לשיעורים והרצאות
052-7647188

הגליון יו"ל בחסות

דפוס דיגיטלי | שלטים | טטואז'ים לעיצוב

08-9256712
רח' המלאכה 7, א.ת. הצפוני, לוד
www.graf-print.co.il